

Decimus nonus

Reliqua sunt ferulacei generis ceu foeniculum: anguibus. (ut diximus) gratissimum ad cōdiēda plurima cū inauerit. Eiq; pquā similis tapsia: de qua diximus iter externos frutices. Deinde utilissima funibus canabis seritur a fauonio. Quo dēsior est eo tenerior. Semē. eius cum est mature ab æquinoctio autūni defringitur: & sole aut uēto aut fumo ficcatur. ipsa canabis uellitur post uindemiam: ac lucubrationibus decorticata purgantur. optima alabandica: plagæ præcipue usibus Tria ibi eius genera. improbatur cortici pximum aut medule. Laudatissimum est e medio: quæ mesa uocatur. Secunda milasea. Quod ad pceritatem quidem attinet: rosea agri sabini arborum altitudine æquat. Ferule duo genera ī peregrinis fruticibus diximus. Semen eius intalia cibus est. Conditur q̄pe duratq; in urceis uel anni spatio. Duo ea genera. Caules & racemi. Corymbiā hanc uocant: corymbosq; quoq; codiunt.

De morbis hortorū: & remedia circa formicas & rucas & culices. Cap. x.

Morbos hortētia quoq; sentiūt: sicut reliqua terræ fata. Nāq; & ocimū se necat. degeneratq; rite in serpilliū & silymbriū ī calamintham. Et ex semine brassie ueteris rape fiunt atq; iuicem enecatur cyminiū ab imo dorso nisi repurgetur. Est autē unicaule. radice bulbo simili. nō nisi ī solo gracili nascēs. Alias priuatim cymini morbus scabies. Et ocimū sub canis ortu palefcit. omnia uero accessu mulieris menstrualis flauescūt. Bestiolæ quoq; genera īnascūtur. Napis culices raphano cruce: & uermiculi. Itē lactucis & oleri. Vtriq; hoc amplius limaces & cloleæ. porro uero priuati animalia. quæ facillime stercore iniecto capiūtur cōdētia ī id se. Ferro quoq; nō expedire tangi rutam cunilam: mentam: ocimū: auctor est Sabinus Tyro in libro cepuricon: quem Macenati dicauit. Item cōtra formicas nō minimū hortorum exitium: si non sint rigui: remediū monstrauit. Limo marino aut cinere obturatis eaq; foraminibus. Sed efficacissime heliotropio herba necatur. Quidā & aquā diluto latere crudo inimicā eis putāt. Napoq; medicine sunt: siliquas una feri: sicut olerum cicer: Arcet enī erucas. Quæ si omisso iā nate sint remediū absinthii succus decocti inspersus & sedi quā aizouū uocāt Genus hoc hærbe diximus. Semen olerum si succo eius madefactum seratur: olera. nulli animalium obnoxia futura tradūt. in totū uero nec erucas si palo iponātur in hortis ossa capitis ex equino genere sceminæ dūtaxat. A uersus erucas & cancrū fluuitalē ī medio horto suspēsū auxiliari narrāt. Sūt qui sanguineis uirgis tāgant ea: quæ nolūt his obnoxia esse infestāt & culices hortos riguos præcipue si sunt arbuscule aliquæ. Hi galbano accensō fugantur.

Mentā

Quæ magis sint fortia uel minus. & quibus false aque profint. Cap. xi.

Iam quod ad pmutationem seminū attinet: quibusdā ex iis firmitas maior est: ut coriādro betæ: porro: nasturcio: sinapi: erucæ: cunilæ & fere acribus. infirmiora at sunt atriplici. ocimocucurbitæ. cucumi: & æstiuā oīa hybernis magis durant: minime autē getiū. Sed ex iis quæ sunt fortissima nullū ultra quadrimatū utile est dūtaxat sereno. Cunilis & ultra tēpestiua sunt. peculi aris medicina raphano betæ: rute: cunilæ: ī falsis aquis quæ plurimū suauitati & fertilitati cōferūt. Cæteris dulciū aquæ rigua p̄sunt. Vtilissime ex iis que frigidissime: & que potu suauissime Minus utiles e stagno & quas silices idicunt quoniā herbarum semina inuehunt: præcipue tamē hymbres alūt Nam & bestiole īnascētes necantur.

Elices

Ratio rigandorum hortorum: & quæ translata meliora fiant: & de succis hortensiorum & saporibus. Cap. xii.

His hore rigrādi matutina atq; uespera: ne īferuescat aqua sole. Ocimo tantum & meridiana etiā. Satum celerrime erumpere putant inter initia feruenti aqua aspersum. omnia autem translata. meliora grandioraq; fiunt. maxie porri napiq;: in translatione & medicina est de. sinūtq; sentire. iniurias: ut gentiū: porri: raphani. apium: lactuce. rapa. cucuminis. oīa autē siluestria fere sunt & foliis minora & caulib: succo acriora: sicut cunila: organū ruta. Solūmodo ex oibus lapatum siluestre melius. Hoc īfatiū rumex uocatur: nasciturq; fortissimū. Traditur semel satū durat: nec unq; uitari terra maxie iuxta aquā. Vsus eius cum p̄isana tātum ī cibus leuiorem gratioremq; sapore praestat. Siluestre ad multa medicamēta utile est. Adeoq; nihil omisit cura ut carmine quoq; comp̄te hēsum reppereri in famis caprini fimi singulis cauatis: si porri eruce: lactuce: api: intubi: nasturcii semina īclusa serātur: mire. puenire. Quæ sunt siluestria eadē in fatiuis sicciora itelligūtur & acutiora nāq; & succoq; saporūq; dicēda differētia: ē uel maior ī iis quā pomis. Sunt at acres cunile: organū nasturtii sinapis. Armari absinthii. cetaureae. Aquatiles cucumeris: cucurbite: lactuce. Acuti t̄m cunilæ. Acuti & odorati apii: aneti foeniculi: Salsus tātum e saporibus nō nascitur: alioq; extra īsidit pulueris mō & circulis tātum aq; ut itelligatur uana ceu plerūq; uite psuasio: panax piperis saporem reddit magis ēt siluquastrum: ob id piperitidis noīe accepto. Libanotis odorem thutis: murra myrrhe de panace abunde dictum ē. Libanotis locis putridis & macris ac roscidis seritur semie. Radicē habet olu fati: nihil a thure differentē. Vsus eius post anum stomacho saluberrimus. Quidā eā uomie alio ros

u